

Kako pojedinci glasaju?

Mentor:

Prof. dr Olivera Komar

Saradnik:
Nemanja Stankov

Studenti:

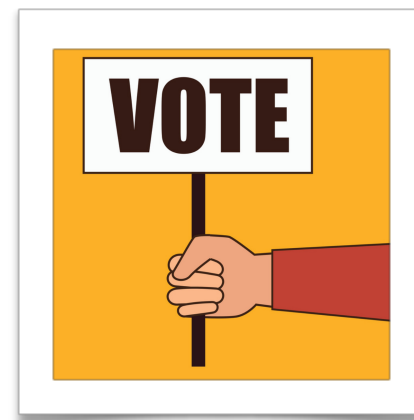
Ivona Bušković 18/32

Sara Leković 18/57

Olja Rakčević 18/07

Prostorna izborna teorija

- Jednostavnost pretpostavki i teza.
- Glasači preferiraju kandidate koji najbolje predstavljaju politike, kao i maksimiziraju politike.
- Kritike? Zasnovana na nerealnim pretpostavkama ljudske motivacije i nema empirijsko uporište u pojedinim oblastima.

Direkciona teorija glasanja

- Politička pitanja kao simboli; Odgovori ljudi na ta pitanja kao znak pozitivnog ili negativnog osjećaja prema tim simbolima.
- Partije i kandidati koji maksimiziraju glasanja moraju se locirati u neposrednoj blizini.
- Kritike? Nedovoljno razvijena ideja; empirijske implikacije

Tri modela glasanja

- Prostorna izborna teorija
- Direkciona teorija glasanja
- Treći model- miješani model
Representative policy leadership – partije usmjeravaju javno mnjenje i odazivaju se na prostornu distribuciju tog mnjenja.

Podaci

- **Dokazuju da miješani model najbolje odražava stvarnost**

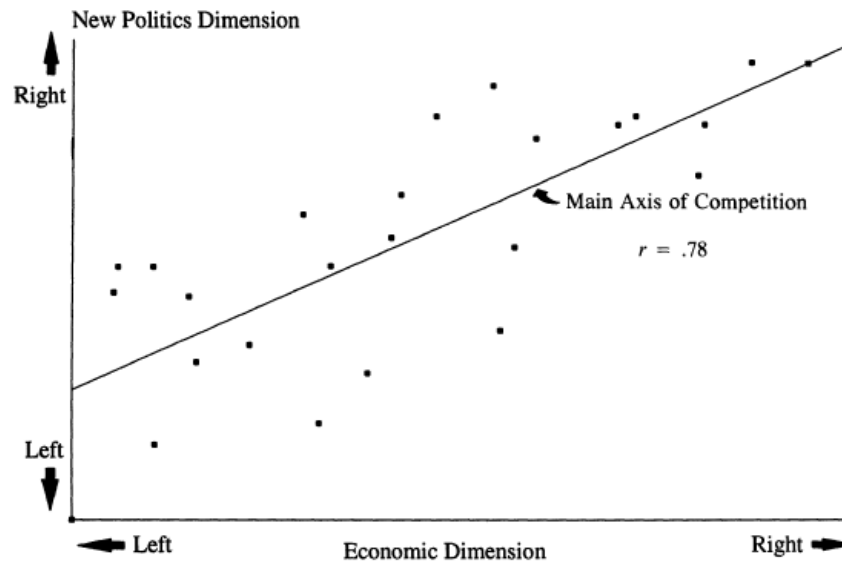
- Empirijska analiza pokriva 6
zapadnoevropskih demokratija:
Belgiju, Britaniju, Dansku,
Francusku, Zapadnu Njemačku i
Holandiju.

- Dvije ankete sadrže podatke za partijske elite i rangirane birače o četiri stavke koje su identične ili gotovo identične u dvije ankete:
 1. Ravnopravnost dohotka
 2. Vladina kontrola multinacionalnih korporacija
 3. Nuklearna energija
 4. Kazne za terorizam
- Za određivanje odnosa između četiri identična pitanja sa ostatkom izdanja urađena je faktorska analiza.
- **Rezultati ove analize dali su dvije dimenzije.**

Figure 1. The Distribution of Parties on Two Policy Dimensions

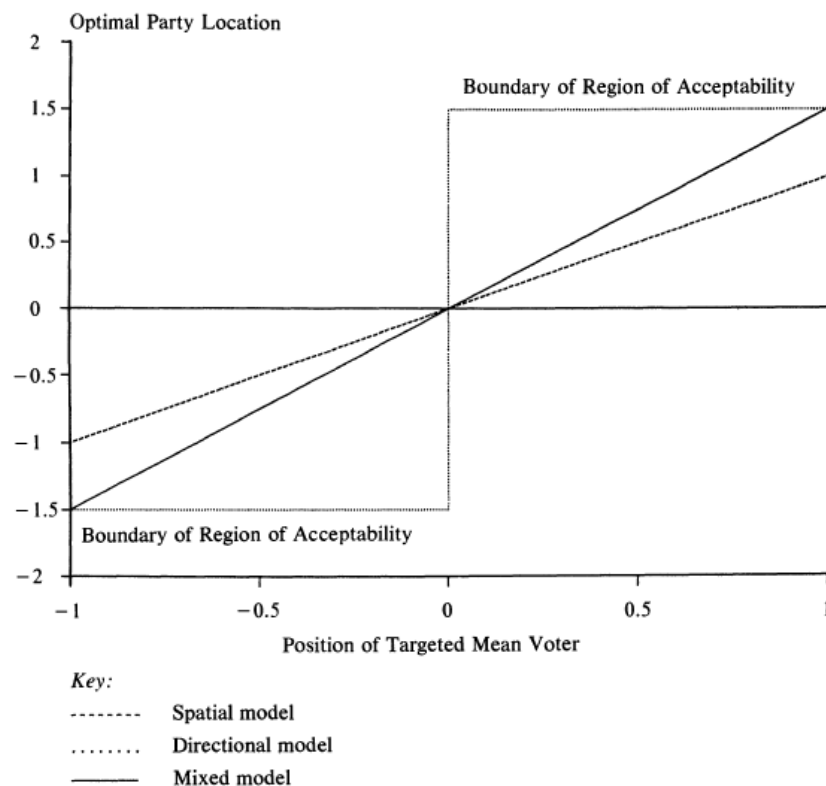
- Iz slike 1, vidljivo je da su, na nivou stranaka, dvije političke dimenzije visoko korelirane ($r=.78$).
- Četiri izdanja su objedinjena u jedan aditivni lijevo-desni indeks.
- Indeks je normalizovan tako da daje lijevo-desnu skalu u intervalu $[-1, 1]$.

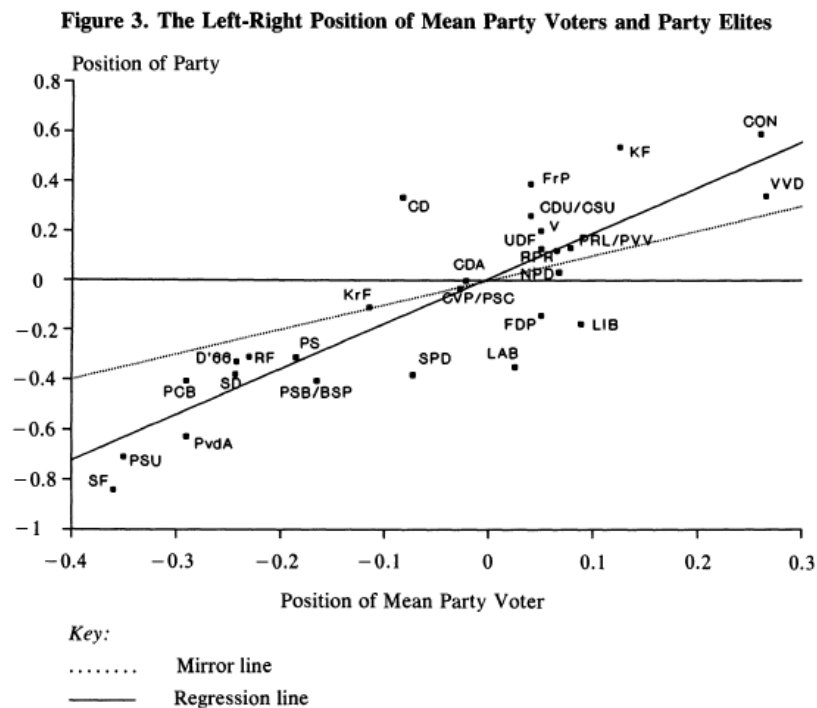
Test 1: Relativni prostorni položaji stranaka i stranačkih glasača

- Pretpostavljajući da su stranke maksimizatori glasova, tri modela predviđaju različite obrasce relativne lokacije stranka-birač:
 1. čisti prostorni model
 2. čisti smjerni model
 3. model vođenja politike

Figure 2. Vote-Maximizing Party Location Relative to Targeted Mean Voter

- Na slici 3 sve političke stranke u uzorku prikazane su prema srednjem položaju partijske elite i srednjem položaju partijskog biračkog tijela.
- Ogledalo-linija, 45°

Test 2: Individualno glasačko ponašanje evropskih birača

- Testiramo:
 - snagu direkcionog, spacijalnog modela pojedinačno
 - snagu modela reprezentativnog vođenja politike
- Test se primjenjuje na podatke individualnog nivoa
- Upoređujemo relativne utilities (korisnosti) partije X za birača A

Formule

- **Formula računanja korisnosti birača A za partiju X:**

$$U_{AX} = s \sum_i A_i X_i - (1 - s) \sum_i (A_i - X_i)^2, \text{ where } 0 < s < 1.$$

*s je mjera senzitivnosti na direkcionu stimulus birača A

*(1 - s) je mjera biračeve senzitivnosti na spacijalnu udaljenost

- **Formula računanja korisnosti birača A za bilo koju partiju Y koja nije X:**

$$U_{AY} = s \sum_i A_i Y_i - (1 - s) \sum_i (A_i - Y_i)^2.$$

- Oduzimanjem formule od dobijamo:

Formulu relativne ili net korisnosti partije X za birača A i time domen u kojem se prefira partija X na uštrb partije Y:

$$NU_{AX} = s \sum_i A_i (X_i - Y_i) + (1 - s) \sum_i [Y_i^2 - X_i^2 + 2A_i (X_i - Y_i)].$$

Prvi dio jednačine se odnosi na direkcioni model, a drugi na spacijalni. Moguće je izostavljaje o odnosu na mišljenje istraživača o tome da li su oba modela tačna.

Ograničenja analize

- Pretpostavke:

1. Glasovi ljudi moraju biti određeni po pozicijama stranaka prema problemima, a ne društveno-psihološkim faktorima

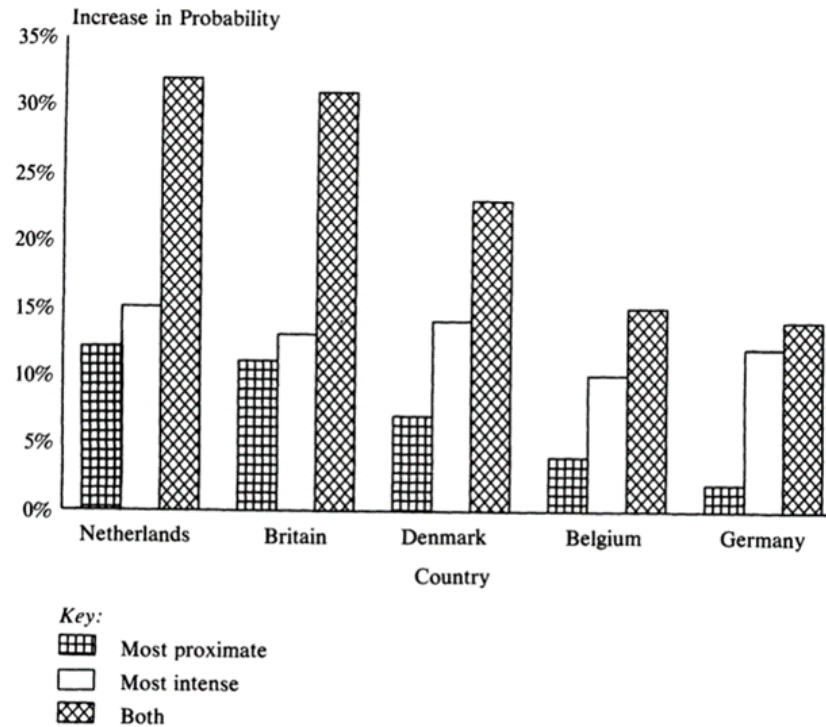
2. Partije moraju biti deo izvodljivog seta za sve birače

3. Partije se moraju takmičiti na dimenzijama pitanja za koje postoje podaci

4. Partije moraju proširiti diversifikaciju pozicija prema problemima

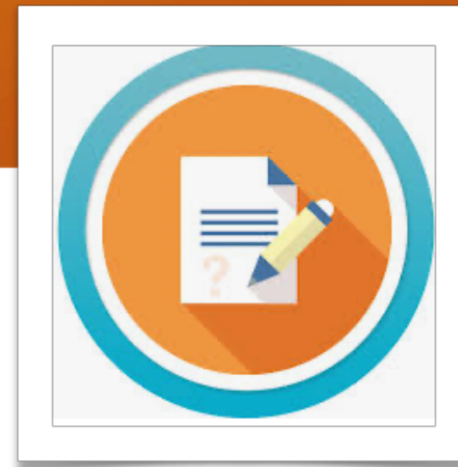
Dijagram rezultata

- Rezultati formula prikazani slikovito dokazuju da miješana teorija(model reprezentativnog vođenja politike) ima najviše smisla za ponašanje birača.

Zaključak

- Zaključujemo o evropskim biračima
- Opovrgnuta čista prostorna teorija izbora
- Opovrgnuta čista direkcionalna teorija izbora
- Evropski birači su u skladu sa modelom reprezentativnog vođenja politike

Zaključak

Model reprezentativnog vođenja politike

- *„Demokratska politika se najbolje može opisati kao interaktivni proces u kojem političke elite artikulišu i utiču na javno mnjenje, dok biračko tijelo predstavlja emocionalno osjetljivu, ali kritičku publiku.”*
- Nedostaci modela:
 - neistražen koliko su robusne funkcije korisnost
 - koliko je moguć uticaj elita na njih
 - koliko su imune na faktore poput obrazovanja, klasne pripadnosti, političkih kulturnih odlika društva

Pitanja za diskusiju

1. Da li smatrate da je dato istraživanje zaista vjerno prikazalo kako pojedinci glasaju? I zašto?
2. Da li model reprezentativnog vođenja politike takođe najbliže opisuje crnogorske birače?
3. Da li postoje specifični faktori koji čine situaciju u Crnoj Gori posebnom u odnosu na zemlje iz istraživanja?

HVALA NA PAŽNJI !

